

Ecologie

Een ongeluk komt nooit alleen

Rovers in de buurt kunnen het effect van pesticiden versterken.

Waterjuffers zijn sierlijke beestjes die boven vijvers darterelen, maar hun larven zijn van een ander kaliber: dat zijn echte rovers die in het water diertjes als watervlooiën najagen. Ze moeten zelf ook op hun hoede zijn, voor elkaar — het zijn kannibalen — en voor hun eigen belagers zoals vissen. Geen leven zonder stress dus.

Daarenboven is er steeds meer onzichtbare stress op een larvenlichaam, zoals pesticiden en andere vervuilers die in het water terechtkomen. Het was niet bekend in welke mate het risico op predatie en een besmetting met pesticiden elkaar versterkten.

De ploeg rond Robby Stoks

WATERJUFFERKOPPEL
De larven van waterjuffers zijn echte kannibalen voor elkaar.

van het Laboratorium voor Aquatische Ecologie van de Katholieke Universiteit Leuven ontrafelt beide elementen in een studie in het vakblad

Ecological Applications. Ze vingen waterjufferlarven in een vijver in Oud-Heverlee en brachten die in verschillende omstandigheden in contact met verschillende concentraties van drie pesticiden, waaronder atrazine. De verschillende omstandigheden waren: alleen, samen met andere (potentieel gevaarlijke) waterjufferlarven, en in aanwezigheid van een zonnebaars.

Het risico om opgegeten te worden had zwaardere effecten op groei en fysiologie van de larven dan de gebruikte pesticidenconcentraties, vooral omdat de diertjes niet langer met maximale efficiëntie naar voedsel konden zoeken. Maar de manier waarop hun lichaam op de predatiestress reageerde hing af van de pesticidenstress, of omgekeerd: in aanwezigheid van de vis en van andere larven waren de schadelijke effecten van pesticiden op de groei sterker.